

[Finansministeren.]

for Venstre nævnte dem altsaa ogsaa og omtalte dem som Lettelser til Erhvervene ved Nedsættelse af Takster og Skatter, uden dog at komme nærmere ind derpaa. Jeg skal komme lidt nærmere ind derpaa senere, naar jeg kommer til det ærede Medlem Hr. N. Neergaards Omtale af de samme 60 Mill. Kr.

Jeg skal nu beskæftige mig med det ærede Medlems Udtalelser om Formueskattenedsættelsen. Det ærede Medlem optraadte som en meget ivrig Forsvarer af Formueskattenedsættelsen, jeg kan maaske sige, at han grangivelig lignede en vred Godsejer, da han optraadte i denne Rolle — det er jo ogsaa et Godsejersforsvar, der skal til.

Hvorledes denne Nedsættelse har virket for Erhvervene; er jo oplyst ved de Tal, jeg har tilladt mig at fremlægge sammen med Fremsættelsen af Lovforslaget. Det er for Resten ganske ejendommeligt, at de Tal synes at betragtes som en Hemmelighed af Venstre og ogsaa af det konservative Folkeparti. Det er ellers ikke, fordi Diskretion er en Hoveddyd, hverken hos Medlemmerne her i Tinget, ej heller navnlig for disse Partiers Presse. Men det synes, som om man er overordentlig diskret med Hensyn til at nævne disse Tal.

Man har nok hørt noget om — og det nævnes ogsaa her —, at jeg skal have fremsat nogle Tal, som beviser, at Nedsættelsen fortrinsvis er kommet en mindre Gruppe af Borgere til gode. Men længere kommer man heller ikke. Jeg tror ikke, der er nogen, der — skal jeg sige — af Venstremund eller af konservativ Tale har faaet andre Oplysninger om disse Tal; og jeg tror heller ikke, at man hverken i Venstres eller i den konservative Presse har faaet nogen anden Oplysning.

Det forekommer mig imidlertid, at disse Tal er ret interessante, og jeg føler mig ganske overbevist om, at Oplysningen om disse Tal, selv om hverken de to Partier, her i Rigsdagen eller paa deres Møder, eller de to Partiers Presse ønsker at sprede Oplysning om dem, efterhaanden vil spredes alligevel, saaledes at den Oplysning, som er værdifuld til Vurdering af denne Lov, bliver Befolkningens og kommer Befolkningen til gode.

Det var ganske vist noget vanskeligt at faa disse Oplysninger frem. Saa vidt jeg ved, søgte man i Finansudvalget under den tidligere Regering at faa nogle Oplysninger om denne Lovs Virkninger; men det blev ikke til noget, og det var maaske, fordi man

allerede paa det Tidspunkt anede, at disse Oplysninger ikke vilde være af en saadan Natur, at de vilde virke særlig tilfredsstillende i Befolkningen. Det faar nu være, som det være vil. Men nu foreligger Oplysningerne; nu er man nødt til at tage Stilling til dem, nu nytter det ikke at fortie dem længere, nu er de offentliggjort.

Man kan holde dem tilbage lidt kortere eller længere, men i det lange Løb kan man ikke skjule den Fordeling af disse 8 Mill. Kr., som paa denne Maade er givet til de meste velhavende her i Landet. Det kan ikke skjules, at af de ca. 8 Mill. Kr. har et ringe Antal Godsejere faaet over 2 Mill. Kr. Det kan heller ikke skjules, at Rentenydere og Folk, der lever alene af deres Penge, har faaet betydeligt over 2 Mill. Kr. Altsaa over Halvdelen af de Penge, der overhovedet har været Tale om at give som Nedsættelse, er tilfaldet Godsejere og Folk, der alene lever af deres Penge.

Det er klart, at saadanne Oplysninger ikke er meget værdifulde, naar det skal paavises, hvorledes de har hjulpet Erhvervslevet, for Erhvervslevet har faaet meget ringe Gavn af disse Penge. Samtlige Danmarks Gaardejere har faaet mellem 600 000 og 700 000 Kr., og Haandværk og Industri har faaet Beløb, som overhovedet ikke kan have nogen som helst Betydning for disse Erhverv. Nej, denne Lov om Formueskattenedsættelse har været en ganske ensidig Uddeling af Penge til nogle i Forvejen stærkt begunstigede Klasser, nogle faatallige Grupper.

Derfor er det ogsaa, vi foreslaar Ophevelsen. Jeg tror, det vil blive meget vanskeligt for de to Partier, som foreløbig synes at vise en vis Modstand — jeg ved ikke, hvor stærk den er —, at opretholde en saadan Modstand, naar Kendsgerningen, hvorledes Loven har virket, kommer tilstrækkelig frem.

Det er jo heller ikke saadan, at disse Nedsættelser kun er kommet, hvor der var et ringe Udbytte. Det viser allerede den Omstændighed, at det er Rentenydere, der har faaet saa stor en Del af den. Disse Rentenydere har naturligvis deres Kapital anbragt paa den bedste Maade. Hvorfor skulde de anbringe deres Kapital paa en særlig slet Maade? De har kun Kapitalinteresser, kun Renteinteresser. Naar det viser sig, at der er tilfaldet disse Grupper et saa stort Beløb, saa er det i sig selv et Bevis for, at man kan komme ret højt op i Udbyttet og alligevel faa Formueskattenedsættelse. Det viser sig da ogsaa ved Ud-